

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 5403

Doknr.
55433922

Dato
14-10-2025

Medlem af Folketinget Katrine Daugaard (LA) har d. 7. oktober 2025 stillet følgende spørgsmål nr. S 32 til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 32:

"Er ministeren enig i, at det øger risikoen for lovbrud, når det i dag er sådan i anbringelsessager, at det er sagsbehandler, som oplyser sagen, samme sagsbehandler der behandler klagen, samme sagsbehandler der stiller og forsvarer sagen i børne- og ungeudvalget, og samme sagsbehandler der behandler sagen over for Ankestyrelsen og ombudsmanden, og synes ministeren, at det ville øge eller sænke retssikkerheden og muligheden for lovbrud, hvis vi på samme måde gav en politimand samme beføjelser hele vejen fra efterforskning og til domstolene."

Svar:

Jeg kan indledningsvist bemærke, at det er kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune, der har ansvaret for at tilrettelægge en konkret sags behandling inden for de i lovgivningen fastsatte rammer. Det er således op til den enkelte kommune at sikre, at sagsbehandlingen varetages korrekt og i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

Jeg har naturligvis en forventning om, at kommunen overholder lovgivningen, og at sagsbehandlingen varetages på en hensigtsmæssig måde. Det gælder også i sager om anbringelse uden samtykke, som er voldsomt indgribende for sagens parter.

Det er derfor vigtigt for mig at understrege vigtigheden af, at sagerne afgøres materielt korrekt, og at forvaltningslovens sagsbehandlingsregler overholdes, så borger bl.a. modtager en fyldestgørende begrundelse og bliver vejledt om sine klagemuligheder.

Jeg er ikke enig i, at det forhold at samme sagsbehandler følger en sag gennem systemet, udgør en øget risiko for lovbrud. Jeg har tiltro til, at kommunerne sørger for, at den enkelte sagsbehandler har de rette faglige kompetencer til at behandle anbringelsessager og er opmærksom på de rammer, denne som myndighedsperson er underlagt, f.eks. habilitetsreglerne.

Når sagen bliver behandlet af børne- og ungeudvalget, medvirker relevante sagkyndige fagpersoner, og jeg mener, at det kan være med til at øge

retssikkerheden, at det er den sagsbehandler, som har det mest indgående kendskab til alle sagens oplysninger, som også forelægger sagen for børne- og ungeudvalget.

Hvis en anbringelsessag påklages til Ankestyrelsen, afgøres sagen i Ankestyrelsen på et møde med udvidet votering. Denne klagesagsbehandling skal sikre, at der er flere personer til at vurdere sagen, ligesom der også er mulighed for at indbringe Ankestyrelsens afgørelse for domstolene, eller at indbringe sagen for Folketingets Ombudsmand.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at der ikke er anbringelsessager, som afgøres af en enkelt sagsbehandler. Det er netop i disse alvorlige og meget indgribende sager sikret, at flere forskellige sagkyndige har været med til at vurdere sagen i Børne- og Ungeudvalget, og at der er flere klageinstanser, som foretager en prøvelse af sagen, så der ikke er tvivl om, hvad der er det materielle korrekte resultat.

Jeg kan ikke udtale mig om politiets beføjelser, som hører under justitsministerens område.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister